

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

05/04/2026

Μεταξύ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος παρεμβάλλονται, ἀγαπητοί ἐν Χριστῶ ἀδελφοί, δύο ἑορτές. Ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου τό Σαββάτο πρὶν ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων καί ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων. Εἶναι δύο ἐνδιάμεσες ἑορτές σάν μιά εἰδική προετοιμασία γιὰ τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα.

Μέ τὴν ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου ὁ Κύριος προὑπογράφει τὴν θαυμαστή Του νίκη κατὰ τοῦ θανάτου καί προδηλώνει τὴν δική Του Ἀνάστασις. Τὴν μεγάλη χαρὰ γι' αὐτὴ τὴν πιστοποίηση τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου, τοῦ Κυρίου καί ὅλων τῶν πιστῶν, τὴν ἐκφράζει θαυμάσια τό Ἀπολυτίκιό τοῦ Λαζάρου:

«Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῶ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων, σάν Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καί νικητῆς τοῦ θανάτου, «εἰσέρχεται θριαμβευτικὰ στὰ Ἱεροσόλυμα, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου», ὅπου τὸν ὑποδέχονται τὰ πλήθη μέ τὴν νικητήρια κραυγὴ: «Ὡσαννὰ, δηλ. σῶσε μας, τῶ νιῶ Δαυῖδ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὅπως τό διατυπώνουν δύο τροπάρια ἀπὸ τὴν ὑμνολογία τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, πού ἐκφράζουν ὅλο τό νόημα τῆς ἑορτῆς. Τό ἓνα εἶναι ἀπὸ τὸν Ἑσπερινό καί τό ἄλλο ἀπὸ τὸν Ὅρθρο:

«Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἴροντες, τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις».

«Μετὰ κλάδων νοητῶς, κεκαθαρμένοι τὰς ψυχὰς, ὡς οἱ Παῖδες τὸν Χριστόν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῶ Δεσπότη· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθὼν, τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πνευματικῶς γενόμενος φιλόφιλανθρωπε, νέος Ἀδάμ ὡς εὐδόκησας, ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι».

Στὴ Βαΐοφόρο εἰκόνα, πού προσκυνοῦμε τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων, βλέπουμε τὸν Χριστό νά εἰκονίζεται ἐπάνω στόν «νιόν ὑποζυγίου» καί νά πορεύεται ἐπάνω στὰ Βαΐα τῶν κλάδων καί στὰ λουλούδια. Ἡ πορεία μας φθάνει στό τέλος τῆς. Φθάνουμε στὴν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν. Οἱ ἡμέρες πού ἀκολουθοῦν εἶναι Ἅγιες καί Μεγάλες καί ἔχουν ἓνα ὀρισμένο στόχο. Μᾶς ὑπενθυμίζουν τὴν ἐσχατολογικὴ σημασία τοῦ Πάσχα. Σήμερα, ὅλοι μας λίγο πολὺ θεωροῦμε τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα σάν μιά ὁμορφὴ παράδοση. Ὅμως, Πάσχα σημαίνει τό τέλος τοῦ κόσμου. Πάσχα σημαίνει τό πέρασμα στὴν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Τὰ γεγονότα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας,

πού θα ακολουθήσουν, δέν αποτελοῦν μιά ἀπλή ἀνάμνηση, ἀλλά γίνονται. «Σήμερον...».

Ποιό μπορεῖ ἀλήθεια νά εἶναι τό νόημα τοῦ «σήμερον»; Ἀσφαλῶς καί ὅλα αὐτά δέ γίνονται «σήμερον». «Σήμερον» μποροῦμε νά θυμόμαστε αὐτές τίς πράξεις μας καί ἡ Ἐκκλησία εἶναι βασικά το δῶρο καί ἡ δύναμη αὐτῆς τῆς ἀνάμνησης, πού μεταβάλλει τίς πράξεις ἀπό τό παρελθόν σέ αἰώνια πραγματικά γεγονότα. Ὁ χρόνος παύει νά ὑπάρχει μέ τή μορφή τοῦ παρόντος καί τοῦ μέλλοντος καί τόν βιώνουμε σάν ἓνα διαρκές παρόν. «Τά Πάθη τά σεπτά ἢ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ», μᾶς διαβεβαιώνει ὁ ὕμνωδός. Ἄλλωστε αὐτό δέ βιώνουμε σέ κάθε Θεία Λειτουργία; Ὀλόκληρο τό ἔργο τῆς Θείας Οἰκονομίας: «Μεμνημένοι... πάντων τῶν ὑπέρ γεγεννημένων... καί τῆς Δευτέρας καί ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας».

Ἡ Κυριακή τῶν Βαΐων εἶναι ἡ μεγάλη ἑορτή τοῦ φωτός, πού ὅμως ὀδηγεῖ στήν ἑβδομάδα τοῦ Πάθους. Εἶναι ἡ θριαμβευτική εἴσοδος, ἀλλά καί τό προοίμιο τοῦ ὀδυνηροῦ ἐκείνου τέλους πού θά γίνῃ αἰώνια ἀρχή. Τό χαροποιό πένθος ἀρχίζει. Τά βᾶγια, σύμβολα νίκης, θά γίνουν σέ λίγες ἡμέρες δάκρυα μπροστά στόν Σταυρό.

Καί ὅμως, μέσα σέ αὐτόν τόν ἄλλοτε ἀνθρώπινο, ἄλλοτε θεῖο παραλογισμό, ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια: ὁ Χριστός δέν ἦρθε γιά νά θριαμβεύσῃ σάν γήινος βασιλεὺς, ἀλλά γιά νά ἀναστήσῃ τόν ἄνθρωπο. Στήν Κυριακή τῶν Βαΐων, ἡ χαρὰ ἀναμιγνύεται μέ τήν προσδοκία τῆς θυσίας, ἀλλά καί τῆς Ἀναστάσεως. Γιατί ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος Βασιλεὺς πού ἔρχεται ὄχι γιά νά πάρῃ, ἀλλά γιά νά δώσῃ, ὄχι γιά νά δεχθῇ τιμές, ἀλλά γιά νά θυσιαστῇ.

Κι ἐμεῖς σήμερα, ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, προσκυνοῦμε ὄχι ἓναν ἐπίγειο ἡγέτη, ἀλλά τόν Βασιλέα τῆς Αἰωνιότητος. Καί στήν καρδιά μας, ἡ κραυγή «Ὡσαννά!» συναντᾷ τήν σιγή τοῦ Γολγοθᾶ, προσδοκῶντας τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

Καλή Ἀνάσταση, Καλὸ καί εὐλογημένο Πάσχα!
Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τραϊκάκης